

ประเด็นเกี่ยวกับมหาเถรสมาคม (มส.) ในฐานะองค์กรปกครองคณะสงฆ์

ในสมัยครั้งพุทธกาล ไม่มีมหาเถรสมาคม แม้ว่าจะมีพระเถระผู้ทรงคุณวิเศษเป็นจำนวนมากก็ตาม เพราะเหตุว่า พระธรรมวินัย เป็นสิ่งที่พระภิกษุในพระธรรมวินัยทุกรูปจะต้องศึกษาและประพฤติตาม ไม่มีใครเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองสงฆ์ แต่ว่าพระภิกษุทุกรูปไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามต้องประพฤติตามพระธรรมวินัย มีพระธรรมวินัยเป็นที่พึ่งอาศัย หากมีพระภิกษุที่ประพฤติผิด ไม่เหมาะสมไม่ควรประการต่างๆซึ่งไม่เป็นไปตามพระธรรมวินัย พระภิกษุทั้งหลายรวมถึงอุบาสกอุบาสิกาที่เข้าใจพระธรรมวินัย ก็สามารถชี้แจง เปิดเผยความจริงตามพระธรรมวินัย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง จะได้แก้ไขในสิ่งที่ผิด

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ได้ทรงแต่งตั้งใครให้เป็นศาสดาแทนพระองค์ แต่มีพระธรรมที่พระองค์ทรงแสดงไว้ดีแล้วและพระวินัยที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ดีแล้วเป็นศาสดาแทนพระองค์ที่พุทธบริษัท ทั้งฝ่ายที่เป็นบรรพชิต(พระภิกษุ สามเณร) และคฤหัสถ์(อุบาสก อุบาสิกา) จะได้เห็นคุณค่า ร่วมกันศึกษาค้นคว้าด้วยความเคารพ รอบคอบ ไม่ประมาท เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง มั่นคง ไม่ผิดไม่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง พระพุทธศาสนาจะดำรงอยู่ได้ก็ด้วยความเข้าใจของพุทธบริษัทเท่านั้น ไม่ใช่อย่างอื่น หากพุทธบริษัทไม่ศึกษาพระธรรมวินัยให้เข้าใจ ไม่มีทางที่พระพุทธศาสนาจะดำรงสืบต่อไปได้ เพราะฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของพุทธบริษัทที่จะศึกษาพระธรรมวินัยให้เข้าใจอย่างถูกต้อง เพื่อดำรงรักษาพระธรรมวินัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประทานให้แก่พุทธบริษัทให้เจริญมั่นคงสืบต่อไป

นอกจากนั้นแล้ว เพื่อประพฤติดีเพื่อต่อพระธรรมวินัย อนุเคราะห์เกื้อกูลพระภิกษุทั้งหลายให้อยู่อย่างผาสุกในพระธรรมวินัย วัดทุกวัด ควรจะมีไวยาวัจกร ซึ่งเป็นคฤหัสถ์ผู้เข้าใจพระธรรมวินัย เป็นผู้เสียสละที่จะทำประโยชน์ต่อพระภิกษุทั้งหลาย โดยมีสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักที่จะดูแลในส่วนนี้โดยเป็นไวยาวัจกรเองด้วย เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและจัดหาสิ่งที่เหมาะสมเพื่อเกื้อกูลแก่พระภิกษุทั้งหลายไม่ให้งานต้องทำผิดพระวินัย

มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๑

